

பெண் அடியார்களின் வாழ்வில் இல்லறமும் இறையறமும்

முனைவர்.மா.மாரியம்மாள்,

கெளரவ விரிவுரையாளர்,

தமிழ்த்துறை,

எம்.வி.முத்தையா அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்.

முன்னுரை

பக்தி இலக்கியம் மனித வள மேம்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் இறைசிந்தனையையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகின்றது. பெரியபூராணம் சிவ வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் நாயன்மார்களின் வாழ்வினை விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது. மேலும் இறைவனுடைய அருட்திறத்தினையும் அடியார் அருள்பெற்ற விதத்தினையும் அடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் விரிவாகக் கூறுகிறது.

பெரியபூராணத்தில் தனியடியார்கள் அறுபத்து மூன்று பேர்களும் தொகை அடியார்கள் ஒன்பது பேர்களும் உள்ளனர். நாயன்மார்களுள் முப்பது பெண் அடியார்கள் சுட்டப்பெறுகின்றனர். அவர்களுள் இசைஞானியர், காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவரும் தனியடியார்களாக வைத்துச் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றனர். நாயன்மார்களின் வாழ்வில் பெண் அடியார்கள் தாய், தமக்கை, மனைவி, மகள், பணிப்பெண் என்ற பல்வேறு உறவு முறைகளில் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர். பெண் அடியார்கள் இல்லறக் கடமையோடு சிவத் தொண்டினையும் எவ்வாறு கடைபிடித்தனர் என்பதை இக்கட்டுரை விளக்க உள்ளது.

பெரியபூராணம் சுட்டும் பெண் அடியார்கள்

அடியார்களின் வரலாறு கூறும் பெரியபூராணத்துள் மங்கையர்க்கரசியர், காரைக்காலம்மையார், குங்கிலியக்கலயரின் மனைவி, இயற்பகை நாயனாரின் மனைவி, இளையான்குடி மாற்நாயனாரின் மனைவி, அமர்நிதி நாயனாரின் மனைவி, மானக்கஞ்சாநுரின் மனைவி, மகள், திலகவதியார், நமிந்நதியடிகளாரின் மனைவி, நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் மகள், இசைஞானியர், கழற்சிங்களின் மனைவி, அப்புதியடிகளாரின் மனைவி, சிறுதொண்டரின் மனைவி, பரவையார், சங்கிலியார், ஞானசம்பந்தரின் தாய் பகவதியார், கொல்லி மழவன் மகள், தாமன் செட்டியார் மகள், பூம்பாவை, நீலகண்ட நாயனாரின் மனைவி, ஏயர்கோன் கலிக்காமரின் மனைவி, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் மனைவி, மூலனின் மனைவி, மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் மனைவி, கலிக்காமரின் மனைவி, கலியநாயனாரின் மனைவி, கமலவதியார் என முப்பது பெயர் அடியார்களைப் பெரியபூராணம் சுட்டுகிறது.

பெண் தனியடியார்கள்

முப்பது பெண் அடியார்களுள் இசைஞானியார், காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவரும் தனியடியார்களாக வைத்துப் போற்றப்பெறும் சிறப்புடையவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

இசைஞானியார்

ஆண்டவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டு பிற்காலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்று உலகம் போற்றிய நம்பியாருரின் தாய் இசைஞானியார். சடையனாரின் ‘ஏதமில் கற்பின் மிக்க’ மனைவியார் இவர். திருவாரூர் இறைவனை தன் மனத்தகத்தே கொண்டவர். இவரது

மகனாரான சுந்தரர் சிவனடியாரைத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடிச் சிறப்பித்தவர். இவர் பெரியபுராண நாயன்மார்களுள்ளும் திருத்தொண்ட தொகையினுள்ளும் ஒருவராக காட்சிப்படுகிறார். இவர் பக்திப் பனுவல்கள் இயற்றவில்லை. சுந்தரரை ஈன்ற சிறப்பினால் சைவம் பேணியவராகப் போற்றப்படுகிறார்.

காரைக்காலம்மையார்

புனிதவதி என்று பெயர் பெற்ற காரைக்கால் அம்மையார் செல்வாக்கு மிக்க வணிகரின் ஒரே மகள். செல்வச் செழிப்பு மிக்க குடும்பத்தில் சீரும் சிறப்புமாக வளர்ந்தார். சிறு வயது முதல் சிவபக்தியில் தினைத்தவர். திருமணத்திற்குப் பின் வணிகராகிய தம் கணவரின் மனம் கோணாது வாழ்ந்து வந்தார். புனிதவதியார் சிவனிடம் மன்றாடி வேண்டி மாங்கனி பெற, தன் மனைவி தெய்வ அருள் பெற்றவள் எனக் கருதி அவரை விட்டு விட்டு அவர் கணவர் தனத்தன் பிரிந்தார். அவர் வேறு ஒரு பெண்ணை மணந்து மகவுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

கணவனுக்காகவே பெண் தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்ளுவாள். பெண்ணின் உடலும் வனப்பும் கணவன் பொருட்டே நிலைத்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதிய சமுகத்தோடு ஒத்தியங்கிய அம்மையார் கணவன் தன்னிடமிருந்து விலகி விட்டான் என்பதால் சிவபெருமான் வேண்டி தன் உடல் வனப்பைத் துறந்து பேய் வடிவம் பெற்றார். இவரது இச்செயல் கணவன், இறைவன் என்னும் இருவர் மீது கொண்ட அன்பின் திறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மங்கையர்க்கரசியார்

கூண்பாண்டியனின் பட்டத்து ராணியாக வாழ்க்கைப்பட்டவர் மங்கையர்க்கரசியார். பரம சிவபக்தை. தன் கணவன் சமணமதம் தழுவியவராய் இருத்தல் கண்டு மனம் வருந்தி சாஸன அல்லும் பகலும் வேண்டியவர். அவரை தாக்கிய கடும் சுரத்தை சமனார் குணப்படுத்த முடியாத நிலை கண்டு, திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகளை வரவழைத்து, வரவேற்று அடிபணியும் மங்கையர்க்கரசியார். ‘யானும் என் பதியும் செய்த தவம் என் கொல்’ எனக் கூறி மகிழ்கிறார். அவரும் திருநீற்று மகிழ்மையால் அரசனைக் குணப்படுத்தினார். அது முதல் சைவ சமயத்தைத் தழுவலானான் அரசன். பின்னர் மங்கையர்க்கரசியார் புகழை தேவராப் பாகுரத்திலமைத்து சம்பந்த சுவாமிகள் பாடக் கேட்டு மனைவி யாரை மிக உகந்து ஆதரித்து இருவருமாய் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். பெண்ணின் குலத் தோன்றல் மங்கையர்க்கரசியார். ‘தென்னர் குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை’ என வியந்தேத்தப்பட்டுள்ளார்.

பல்வேறு உறவுமுறைகளில் பெண் அடியார்கள்

மனைவியார்

நாயன்மார்களின் துணைவியர்கள் தங்கள் கணவனோடு இணைந்து செய்த தொண்டுகள் சரியான முறையில் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. சில நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் பொழுது அவர் தம் துணைவியர் தங்கள் கணவனுக்கு பின் நின்று செய்த தொண்டுகள் நம் மனதை உருகச் செய்வதாக இருக்கின்றன.

பெண் அடியார்கள் தங்கள் கணவன்மார்கள் செய்யும் பணியில் எவ்வாறு தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தார்கள் என்பதையும் பார்க்க முடிகிறது. சான்றாக, சிவனடியாருக்குப் பின்னைக் கறி சமைக்க வந்த போது சிறுதொண்டர்

தன் மனைவியிடம் “நீ பயந்தான் தன்னை அழைப்போம் யாம்” (பெ.டி.3720) என்று கூறுகிறார். அப்போது அவளுடைய மனநிலையைச் சேக்கிறார்.

“அதனுக்கு இசைந்து எம்பிரான் தொண்டர்

இன்று தாழாது அழுது செய்யப்

பெற்றிங்கு அவர்தம் மலர்ந்த முகம்

நன்று காண்பது என நயந்து

நம்மைக் காக்க அருமணியைச்

சென்று பள்ளியினில் கொண்டு

வாரும் என்றார் திருவனையார்”

(பெ.டி.3721)

என மொழிகின்றார். கணவன் சொல்லும் சொல்லுக்கு சிந்தனை ஏதும் இல்லாது உடனடிப் பணிவு என்பதே கற்புடைய பெண்டிரின் நடைமுறையாயிருந்ததற்கு திருவென்காட்டு நங்கை சான்றாகிறாள்.

இதே போன்றே. திருநீலகண்டர், திருநீலநக்க நாயனார், அப்பூதியிடகள், குங்குலியக்கலயனார், இளையான்குடி மாற நாயனார், இயற்கை நாயனார் ஆகியோர் மனைவியர் இல்லறம் இறையறம் ஆகிய இரண்டிலும் மேலோங்கி நின்றனர்.

மக்கள் (மகள்)

பெற்றோரின் பெருமைக்கு காரணமானவர் அவர் தம் மக்களே. இதற்கிணங்க விளங்கியவர் மானக்கஞ்சாறரின் மகள். மகப்பேறு இல்லாது நெடுநாள் வருந்திய மானகஞ்சாறருக்கு ஒரு ஆழகிய பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு உரிய பருவமும் வந்த போது ஏயர்கோன் கலிக்காமருடன் திருமணம் செய்ய இசைவாயிப்பறி. மகளுக்கு மணநாளும் வந்தாயிப்பறி. மணநாளன்று அடியார் ஒருவர் வந்து மகளின் கூந்தலைத் தருமாறு வேண்டினார். எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி கருவி கொண்டு அடியோடு அரிந்து கொடுத்தார் மானக்கஞ்சாறர். இது மானக்கஞ்சாறரின் செயலாக இருந்தாலும் இச்செயலின் முழுமைக்கு இவர் மகள் எதிர்பின்றி இசைவு தெரிவித்தமையே காரணம் கூந்தல் ஆழகில் மயங்கும் பெண்கள் மத்தியில் எவ்வித வருத்தக்குறியும் இன்றி இருந்த மானகஞ்சாறரின் மகளது மன நலம் வியப்பானது. தந்தையின் இறையனுபவத்தில் பங்கு கொண்டு தானும் இறையனுபவம் பெற்றார் என்றால் மிகையாகாது. தந்தையின் பெருமைக்கு மகள் காரணமானதால் மானக்கஞ்சாறர் மகளால் சிறந்தார் என்றே சொல்லலாம்.

தமக்கையார்

கணவனுக்கு மனைவி துணை நின்றது போல சில அடியார்களுக்கு உடன் பிறந்தவர்களும் பெரும் துணையாக விளங்கினார். திருநாவுக்கரசரை நெறிப்படுத்திச் சைவ சமயத்திற்குக் கொணர்ந்தவர் திலகவுதியாரே. அவரைப் போல் அடியார்களில் உடன் பிறந்த நங்கை வேறு எவருக்குமே இல்லை. நாவுக்கரசர் தமக்கையால் நலம் பெற்றார்.

மனவாளனை இழந்தவர் இவர். உயிர்நீங்கத் துணிந்த இவர் தன் தம்பிக்காக கைம்மை நோன்பை மேற்கொண்டார். ‘என் கடன் பணி செய்வதே’ என்ற நெறியில் கோயில்

பணிகளைச் செய்து வந்தார். சமன சமயத்தில் இருந்த தம் தம்பிக்கு அறிவுரைத்து சைவ மதம் மாற்றியவர். வேறு மதம் மாற்னாலும் சமன மதத்தினரை வெறுக்கலாகாது என்பதையும் அறிவுறுத்தினார். பெரியோர் தம்மை விட சிறியோரை நன்னெறிப்படுத்துவது இயல்பு. இதற்கிணங்க விளங்கியவர் திலகவதியார்.

தாயார்

சுந்தரரை பெற்றெடுத்த பெருமை பெற்றவர் இசைஞானியார். சுந்தரரைப் பெற்றதனால் நாயன்மார் வரிசையில் இடம் பெறுபவர் என்பர். மகனால் தாயும் தாயால் மகனும் சிறப்பு பெற்றனர் எனலாம்.

பணிப்பெண்

சிறுதொண்ட நாயனாரின் சிறந்த பணியாளாக விளங்கியவர் சுந்தனத்தாதி. சிறுதொண்டர் போலவே அடியார்க்கு அமுதளிப்பதிலும் அடியவரை அன்புடன் உபசரிப்பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். சுந்தனத்தாதி குறிப்பறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். சிறுதொண்டரும் அவரது மனைவியார் திருவெண்காட்டு நங்கையும் அடியார்க்கு தலைக்கறி வேண்டாம் என்று ஒதுக்க, சுந்தனத்தாதி அவர்களுக்கு தெரியாமல் தலைக்கறியைச் சமைத்து வைத்திருந்தார். அடியார் சிறுதொண்டரிடம் தலைக்கறியைக் கேட்க உடனே சுந்தனத்தாதி

‘..... அந்தத் தலையிழைச்சி
வந்த தொண்டர் அழுது செய்யும்
பொழுது நினைக்க வரும் என்றே
முந்த அமைத்தேன் கறியமுது’
(பெ.பு.3739)

என்று எடுத்துக் கொடுத்தார். சிறுதொண்டரின் துயரினைத் துடைத்த பெருமை பணிப்பெண் சுந்தனத்தாதியைச் சேரும்.

பெண் அடியார்களும் வீடுபேறும்

பெண்கள், வேதம் ஓதா அந்தனர்கள், குத்திரர்கள் போன்றோர் வீடுபேற்றை அடைவது எளிதில் இயலாத ஒன்று என்று பழைய புராண வரலாறு கூறுகின்றது. ஆனால் துறவற்றதார் மட்டுமின்றி இல்லறத்தாரும் இறையருளால் வீடுபேறு அடையலாம் என்பதை பெண் அடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறு எடுத்துரைக்கிறது.

சுந்தரரின் மனைவியர்

பரவையார், சங்கிலியார் ஆகிய இருவரும் இல்லறம் பேணி இறைத் தொண்டு ஆற்றி இறுதியில் கமலினி அறிந்திதையாக வெள்ளைக் களிப்பில் ஏறிக் கைலைப் புகுந்து உமையன்னையின் ஆரூயிர்த் தோழியாயினர் என்று சேக்கிழார் சுட்டுகிறார்.

பூம்பாவையார்

திருஞானசம்பந்தரால் விடம் நீங்கப் பெற்ற பூம்பாவையார், அவரை மணம் முடிக்க இயலாத நிலையில், அவள் தந்தையாரால்,

“வானுயர் கன்னிமாடத்து வைக்கப்பட்டுத்

தேனமர் கோதை சிவத்தை மேவினார்”

என்று பெரியபூராணம் இயம்புகிறது. இவர்களைப் போன்றே மங்கையர்க்கரசியாரும், திருநீலகண்டருடைய மனைவியாரும் சிறுதொண்டரின் மனைவியாரும் அவர்களது பணிப்பெண் சந்தனத்தாதியும் வீடுபேறு பெற்றுள்ளனர் என்பது சேக்கிழாரின் குறிப்பு ஆகும்.

பெண் அடியார்களின் சிறப்பு

நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைத் தெளிவுபடுத்தும் நிலையில் அன்னாரின் இல்லறும் சிறக்கவும் இறைப்பணி தழைக்கவும் ஆணிவேராக அமைந்த பெண் அடியார்களின் சிறப்பு குறித்துப் பெரிதும் உயர்வாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. திலகவத்தியாரைத் ‘திருவினையார்’ என்றும் பூம்பாவையைப் ‘பூமகள் மென்கொடி’ என்றும் குங்குலியக்கலியர் மனைவியைத் ‘திருவின்மிக்கார்’ என்றும் நமிநந்தியடிகள் மனைவியை ‘தருமம்புரிமனையார்’ என்றும் புகழ்ந்துள்ளது பூராணம். திருநீல கண்ட நாயனாரின் மனைவியார் தன் கணவன் தீ நெறியில் நடப்பதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுக் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லியே கணவனைக் கட்டுக்குள் வைத்தார் என்பார். இவர் ‘திருவினும் உருவும் மிக்கார்’ (பெ.பு.364) எனச் சிறப்பிக்கப்படுகிறார்.

பெண் அடியார்களின் தொண்டுள்ளம்

பெண் அடியார்கள் அனைவரும் ஆண் அடியார்கள் தம் சொல் மாறாது கற்பறங்காத்துக் கட்டுப்பட்டு இருந்தனர். அவர்களின் இறைத்தொண்டு இலை மறை காயாக விளங்கியது. பெரியபூராணத்தில் அடியார்களின் வரலாறு கூறிப்பெறுமிடங்களில் அவர்களது மனைவியர் மிக உயர்வாகச் சுட்டப் பெறுகின்றனர்.

இயற்பகை நாயனாரின் மனைவி கணவர் விருப்பப்படி சிவனடியாருக்கு இசைவுடன் தன்னையே கொடுக்க முன் வந்தார். ஆதலால் தான் ‘கற்பின் மேம்படு காதலியார்’ (பெ.பு.411) எனப் போற்றப்படுகிறார். தன் கணவனின் கொள்கையைத் தன் வாழ்க்கை முழுவதும் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே வேதியர் ஒருவன் பின் செல்ல முற்படுகிறார்.

இறைவனாலயத்தில் விளக்கேற்றும் பணி தன்னால் நின்று விடக் கூடாதென்பதற்காக மனைவியை விற்கத் துணிந்த தன் கணவர் திருநீலகண்ட நாயனாருக்கு சம்மதம் அளிக்கிறார். அவரது மனைவி. இத்தகைய தியாகத்தால் தான் அவருடைய குடும்பப் பணியும் சிவப் பணியும் முழுமை பெறுவதாயிற்று.

இளையான்குடி மாறர் அடியவருக்கு அமுதளிக்க என்ன செய்வது என்று தவித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர் மனைவியார் இன்று வயலிலே நெல் விதைக்கப்பட்டது. அந்த விதை நெல்லை வாரிக் கொண்டு வந்தால் கூடிய வரை முயன்று அமுதாக்கலாம் என்றார். விருந்தோம்பல் தமிழ் மக்களிடம் பேர் பெற்ற அறநாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை பொருள் ஈட்டுவதாகும். அப்பொருளைக் கொண்டு சிவனடியாருக்கு விருந்தோம்பல் போன்ற உயரிய செயல்களைப் பெய்த பெருமை, இளையான்குடிமாற நாயனாருக்கு உண்டு. அவரது கொள்கை அவருடைய மனைவி மூலம் குறைவற நடைபெற்றதை இது காட்டுகிறது.

அப்புதியடிகளாரின் மனைவியார் தன் மகன் பாம்பு தீண்ட இறந்தான் என்று அறிந்தும் அடியவருக்கு இன்முகத்துடன் அமுத படைக்க இசைந்தார். பெண் உள்ளாம் கருணை மிக்கது என்பார். ஒரு தாயாக இருந்து, இத்தகைய செயலைச் செய்து முடிப்பதற்கு

வலிமையான மன உறுதி தேவை. இச்செயல் அப்புதியடிகளின் மனவியின் அரிய பண்பினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சிறுதொண்டர் மனவியார் திருவெண்காட்டு நங்கை, அடியவர் பிள்ளைக் கறி கேட்கத் தன் மகனைக் கொன்று பிள்ளைக் கறி சமைக்க இசைந்தார். கோடிக் கணக்கான செல்வம் கிடைத்தாலும் எந்த ஒரு தாயும் தன் மகனைக் கொன்று விருந்தோம்பும் இத்தகைய செயலைக் செய்யத் துணியமாட்டார்.

அக்காலத்தில் மனவியர் தங்கள் கணவனையே உயிராகக் கொண்டு வாழ்வது வாழ்க்கை முறையாக இருந்தது. கணவனது இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்கு கொண்டு இல்லறத்தோடு இறையறத்தையும் கடமையாகக் கொண்டவர்கள் பெண் அடியார்கள். ஆதிமுலமாய் விளங்கும் இறைவனின் ஆண் அடியார்களுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாய் அமைந்த பெண்ணடியார்களின் தொண்டினை அளவிட்டிய இயலாது.

முடிவுரை

நாயன்மார்கள் பக்தி இயக்கத்திற்கு அளித்த பங்கிற்கு மூல காரணமாக விளங்கியவர்கள் அவர்களின் துணைவியர் ஆவர். தொண்டர்க்குத் தொண்டு செய்யும் இறையடியார்களாக நாயன்மார் தம் துணைவியரைக் கருதலாம். பெரியபுராணத்துள் முப்பது பெண் அடியார்கள் சுட்டப் பெறுவதையும் அவர்களுள் மூவர் தனியடியார்களாக வைத்துச் சிறப்பிக்கப் பெறுவதையும் நோக்குமிடத்து பெரியபுராணம் காட்டும் சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையும் பெண் அடியார்கள் உயர்வான நிலையைப் பெற்றிருந்தனர் என்று கூறலாம். பெண்கள் இல்லற வாழ்விற்கு மட்டுமே ஏற்றவர்கள் என்ற கருத்தை மாற்றி, ஆன்மீக நெறியில் தமக்கெனத் தனியிடம் அமைத்துக் கொண்டவர்கள் பெண் அடியார்கள் என்று உணர்த்துவது பெரியபுராணம் ஆகும்.